

UZAVŘENÝ PŘÍSPĚVEK

DPH

376/11.07.12 Uplatňování DPH při provozování dětských jeslí

Předkládají: Olga Holubová, daňová poradkyně, č. osvědčení 367
Ing. Pavel Černý, daňový poradce, č. osvědčení 369

Cílem příspěvku je sjednotit právní názory na osvobození služeb dětských jeslí od 1. dubna 2012, případně i na sazbu daně, pokud tato služba není od daně osvobozena. Pojem *dětské jesle* používáme jako zastřešující pojem pro všechna zařízení poskytující péči o dítě do 3 let věku v denním režimu.

1. Zákon o DPH²²

Ochrana a výchova dětí a mládeže

Podle § 61 písm. b) je od daně osvobozeno poskytnutí služeb a dodání zboží úzce souvisejícího s ochranou a výchovou dětí a mládeže orgány sociálně-právní ochrany dětí a dalšími orgány nebo osobami, které zajišťují výkon sociálně-právní ochrany dětí podle zvláštního právního předpisu. Ustanovení odkazuje pod čarou na § 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, podle něhož zajišťují sociálně-právní ochranu dětí orgány sociálně-právní ochrany dětí, jimiž jsou krajské úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, obecní úřady, ministerstvo práce a sociálních věcí a Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí. Sociálně-právní ochranu dětí podle tohoto ustanovení dále zajišťují obce v samostatné působnosti, kraje v samostatné působnosti, komise pro sociálně-právní ochranu dětí a další právnické a fyzické osoby, jsou-li výkonem sociálně-právní ochrany pověřeny.

Výchova a vzdělávání

Podle § 57 odst. 1 písm. g) jsou od daně osvobozeny výchovné, vzdělávací a volnočasové aktivity poskytované dětem a mládeži příspěvkovými organizacemi a nestátními neziskovými organizacemi dětí a mládeže.

Sociální pomoc

Podle § 59 je od daně osvobozena sociální pomoc, pokud je poskytována podle zákona o sociálních službách.²³

2. Evropské právo - Směrnice²⁴

Ochrana dětí a mládeže

Podle článku 132 odst. 1 písm. h) Směrnice osvobodí členské státy od daně poskytnutí služeb a dodání zboží úzce související s ochranou dětí a

²² Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

²³ Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách

²⁴ Směrnice Rady č. 2006/112/ES, o společném systému daně z přidané hodnoty

mládeže veřejnoprávními subjekty nebo jinými subjekty, které dotyčné členské státy uznávají za subjekty sociální povahy.

Výchova a vzdělávání

Podle písm. i) téhož ustanovení osvobodí **výchovu dětí a mládeže** a školské nebo vysokoškolské vzdělávání, odborný výcvik nebo rekvalifikaci, jakož i poskytnutí služeb a dodání zboží s nimi úzce související, veřejnoprávními subjekty s tímto posláním nebo jinými subjekty, jejichž cíle dotyčné členské státy uznávají za podobné.

Sociální péče

Podle písm. g) stejného ustanovení osvobodí členské státy poskytnutí služeb a dodání zboží úzce související se sociální péčí nebo sociálním zabezpečením, včetně služeb poskytovaných domovy důchodců, veřejnoprávními subjekty nebo jinými subjekty, které dotyčné členské státy uznávají za subjekty sociální povahy.

3. Evropské právo – judikatura SDEU²⁵

Podle bodu 20 rozhodnutí SDEU C-415/04 Stichting Kinderopvang Enschede **může péče denních pečovatelů o předškolní (i školní) děti náležet přinejmenším do dvou kategorií osvobození** od daně uvedených v čl. 13 části A odst. 1 písm. g) a h) Šesté směrnice²⁶ [tj. čl. 132 odst. 1 písm. g) a h) Směrnice, čemuž odpovídají ustanovení § 59 a 61 písm. a) zákona o DPH]. Z rozhodnutí také vyplývá, že není-li přítomen prvek vzdělávání, nelze tyto služby podřadit pod ustanovení písm. i) [tj. čl. 132 odst. 1 písm. i) Směrnice, čemuž odpovídají ustanovení § 57 zákona o DPH].

Mezi pravidla daná ustálenou judikaturou SDEU patří i to, podle něhož princip neutrality zamezuje, aby s podnikateli uskutečňujícími stejné aktivity, bylo zacházeno rozdílně, pokud jde o aplikaci DPH (např. C-216/97 Gregg a Gregg, bod 20.). Na základě této zásady rozhodl SDEU v případě Gregg a Gregg, že pojmy *další řádně uznané zařízení téže povahy a subjekty, které dotyčné členské státy uznávají za subjekty sociální povahy*, které jsou obsaženy v pododstavcích (b) a (g) odstavce 1 článku 13A Šesté směrnice²⁷, nevyklučují z osvobození podnikající fyzické osoby. S tím souvisí i diskreční pravomoc členských států stanovit množinu těchto subjektů, která má soudním dvorem pevně stanovené mantinely, při jejichž překročení může plátce uplatnit přímý účinek ustanovení směrnice²⁸.

²⁵ Soudní dvůr EU

²⁶ Šestá směrnice Rady č. 77/388/EHS

²⁷ Čl. 132 odst. 1 písm. b) a g) Směrnice.

²⁸ 79. Ačkoliv Článek 13A(1) Šesté směrnice stanoví, že členské státy mohou používat daňová osvobození předepsaná tímto ustanovením za podmínek, které mohou stanovit za účelem zajištění správné a přímé aplikaci takových osvobození a za účelem zamezení jakémukoliv vyhnutí se odpovědnosti, zrušení účinnosti nebo zneužití, členský stát se proti plátcům daně, který je schopen ukázat, že jeho daňová pozice skutečně spadá do jedné z kategorií daňových osvobození stanovených v Šesté direktivě, nesmí spoléhat na opomenutí schválit zákonná ustanovení, která jsou zamýšlena k aplikaci tohoto daňového osvobození (Kugler odst. 52). [C-45/01 Dornier]

Z rozhodnutí SDEU C-498/03 Kingscrest vyplývá, že pojem *jiné subjekty, které dotyčný členský stát uznává za subjekty sociální povahy* ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. h) Směrnice, nevylučuje z osvobození od daně soukromé ziskové organizace.²⁹

4. Evropské právo – shrnutí

- Podle Směrnice a související judikatury je **ochrana, péče a výchova předškolních dětí v denních zařízeních osvobozena od daně** podle čl. 132 odst. 1 písm. g), h), případně i).
- Subjekty, na které se osvobození vztahuje, jsou bez výjimky **veřejnoprávní subjekty** (u vzdělávacích služeb veřejnoprávní subjekty s tímto posláním).
- U služeb sociálních a služeb ochrany dětí [písm. g) a h)] mohou osvobození navíc požívat i subjekty, které členské státy uznávají za **subjekty sociální povahy**, u služeb vzdělávacích pak **subjekty, jejichž cíle členský stát uznává za podobné**.

²⁹ 38 Konečně je třeba konstatovat, že čl. 13 A odst. 2 písm. a) první odrážka šesté směrnice, která představuje fakultativní podmínku, kterou mohou členské státy dodatečně uložit pro určitá osvobození od daně uvedená v čl. 13 A odst. 1 uvedené směrnice (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 21. března 2002, Zoological Society, C-267/00, Recueil, s. I-3353, bod 16), neukládá členským státům, ale opravňuje je vyhradit prospěch z osvobození stanovených zejména v uvedeném odst. 1 písm. g) a h) jiným než veřejnoprávním subjektům, které systematicky nesledují zisk jako svůj cíl (výše uvedený rozsudek Hoffmann, bod 38).

39 Jak přitom Soudní dvůr již rozhodl, podmínka vyjádřená v čl. 13 A odst. 2 písm. a) první odrážce šesté směrnice týkající se neexistence systematického sledování zisku jako cíle je v podstatě zaměňována s kritériem neziskové organizace, jak je zejména stanoveno v čl. 13 A odst. 1 písm. m) této směrnice (rozsudek ze dne 21. března 2002, Kennemer Golf, C-147/00, Recueil, s. I-3293, bod 33).

40 Za těchto podmínek za účelem nezbavit čl. 13 A odst. 2 písm. a) první odrážky šesté směrnice veškerého účelu, je nezbytné třeba připustit, že pokud zákonodárce Společenství, jako v tomto čl. 13 A odst. 1 písm. g) a h), výslovně nevázal prospěch z dotčených osvobození od daně na neexistenci zisku jako cíle, sledování tohoto cíle nemůže vyloučit prospěch z těchto osvobození od daně (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Kennemer Golf, bod 34 a Hoffmann, bod 38).

41 Co se týče zadržet zásady daňové neutrality, je namístě připomenout, že tato zásada brání zejména tomu, aby s podobným poskytováním služeb, která si tak navzájem konkurují, bylo zacházeno odlišně z hlediska DPH (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 10. září 2002, Kügler, C-141/00, Recueil, s. I-6833, bod 30, a ze dne 23. října 2003, Komise v. Německo, C-109/02, Recueil, s. I-12691, bod 20).

42 Je přitom nezbytné konstatovat, jak to v podstatě poznamenal generální advokát v bodě 29 svého stanoviska, že tato zásada by byla porušena, jestliže by se sociálními službami uvedenými v odst. 1 písm. g) a h) tohoto článku 13 A bylo zacházeno odlišně ve věci DPH podle toho, zda organizace, které služby poskytují, sledují nebo nesledují zisk jako svůj cíl, pokud vnitrostátní zákonodárce nevázal osvobození od daně na podmínku stanovenou v čl. 13 A odst. 2 písm. a) první odrážce šesté směrnice.

43 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že sledování takového cíle nemůže vyloučit prospěch z osvobození od daně stanovených v čl. 13 A odst. 1 písm. g) a h) šesté směrnice.

44 Tento závěr není zpochybněn okolností, že žalobkyně v původním řízení s ohledem na skutečnost, že sledují zisk jako svůj cíl, nemají status „charity“ podle vnitrostátního práva, třebaže anglická verze čl. 13 A odst. 1 písm. g) a h) šesté směrnice vyhrazuje osvobození od daně, která jsou tam stanovena, subjektům uznaným jako „charitable“. Jak totiž vyplývá z odpovědi na první otázku, pojmy uvedené v šesté směrnici jsou autonomními pojmy práva Společenství, a nikoliv pojmy vnitrostátního práva.

45 V důsledku toho, jelikož žalobkyně v původním řízení mají postavení subjektu, který je uznán za subjekt sociální povahy ve smyslu čl. 13 A odst. 1 písm. g) a h) šesté směrnice, vztahují se na ně osvobození od daně stanovená tímto ustanovením navzdory skutečnosti, že sledují zisk jako svůj cíl, a tudíž nemají status „charity“ podle vnitrostátního práva.

46 V tomto ohledu je namístě konstatovat, že při jednání žalobkyně v původním řízení samy připustily, že sledování zisku jako cíle, jestliže představuje relevantní kritérium, které je třeba vzít v úvahu pro určení, zda subjekt má sociální povahu ve smyslu uvedeného ustanovení, přinejmenším za žádných okolností nevylučuje existenci takové povahy.

47 Je tudíž namístě na druhou otázku odpovědět tak, že pojem „subjekty, které dotyčný členský stát uznává za subjekty sociální povahy“ uvedený v čl. 13 A odst. 1 písm. g) a h) šesté směrnice nevylučuje soukromé ziskové organizace. [C-498/03 Kingscrest]

...53 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že přísluší vnitrostátním orgánům, v souladu s právem Společenství a pod kontrolou vnitrostátních soudů, vzít v úvahu zejména existenci zvláštních ustanovení, ať vnitrostátních, nebo regionálních, právních, nebo správních, daňových, nebo ustanovení sociálního zabezpečení, skutečnost, že na jiné osoby povinné k dani provozující stejné činnosti se již vztahuje podobné osvobození od daně, jakož i skutečnost, že náklady na dotčená plnění jsou případně z velké části převzaty zdravotními pojišťovnami nebo jinými subjekty sociálního zabezpečení (viz výše uvedené rozsudky Kügler, bod 57 a 58 a Dornier, bod 72).

- Pod pojem *subjekty, které dotyčný členský stát uznává za subjekty sociální povahy*, lze zahrnout i soukromé ziskové organizace a fyzické osoby.

5. Posouzení české úpravy

5.1. Podle § 61 písm. b) zákona o DPH je osvobození služeb souvisejících s ochranou a výchovou dětí vyhrazeno pouze **orgánům sociálně-právní ochrany dětí nebo subjektům, které tuto ochranu zajišťují**. I když by bylo možné z důvodové zprávy k předmětnému ustanovení dovodit, že osvobozen od daně je pouze výkon sociálně - právní ochrany dětí ve smyslu zákona o sociálně právní ochraně dětí³⁰, ze samotného textu zákona o DPH nic takového nevyplývá. Odkazem na orgány sociálně - právní ochrany dětí zákonodárce pouze **vymezuje množinu osob**, na něž se osvobození ochrany dětí vztahuje. Těmi jsou ze zákona mimo jiné i obecní a krajské úřady, obce a kraje.

Upozorňujeme nicméně, že cílem zákona o sociálně právní ochraně dětí je zejména ochrana práva dítěte na příznivý vývoj a řádnou výchovu, ochrana oprávněných zájmů dítěte, včetně ochrany jeho jmění, a působení směřující k obnovení narušených funkcí rodiny. Děti v běžných jeslích právní ochranu obvykle nepotřebují, úkolem jeslí je poskytnout dítěti fyzickou ochranu a péči (přirozeně i výchovu) po dobu zaměstnání rodičů. A ze Směrnice i judikatury SDEU je zřejmé, že služby, jež mají být osvobozeny, jsou právě služby sociální povahy a nikoli povahy sociálně - právní. Proto tvrdíme, že vazba na zákon o sociálně právní ochraně dětí neodpovídá cíli osvobození.

5.2. Podle § 57 odst. 1 písm. g) jsou od daně osvobozeny mimo jiné i výchovné aktivity poskytované dětem příspěvkovými organizacemi a nestátními neziskovými organizacemi dětí a mládeže. Pojem *nestátní nezisková organizace dětí a mládeže* nelze podle našeho názoru vyložit jinak, než *nestátní nezisková organizace, jejíž hlavní činností (nebo jednou z hlavních činností) jsou aktivity týkající se dětí a mládeže*. Důvodová zpráva ani zákon sám odlišnou výkladovou variantu neposkytuje. Aplikace tohoto ustanovení na služby dětských jeslí, však je podle našeho názoru problematická, neboť to osvobozuje výchovu a nikoli ochranu dětí. U dětí do tří let je poskytována především ochrana, výchova obvykle jen jako přirozená součást režimu jeslí. V tomto duchu vyznívají i závěry generálního advokáta a soudu ve věci C-415/04 Stichting Kinderopvang Enschede (viz výše pod bodem 3).

Druhým nedostatkem tohoto ustanovení je omezení na právnické neziskové osoby. Ve světle shora uvedené judikatury SDEU se jeví jako nanejvýš problematické.

5.3. Domníváme se, že ustanovení § 59 není na služby dětských jeslí aplikovatelné vůbec, poněvadž zákon o sociálních službách poskytování jeselských služeb nepokrývá (jde o živnost upravenou pouze živnostenským zákonem³¹).

³⁰ K bodu 169 (§ 61 písm. b))

Vypouští se označení „veřejnoprávní subjekt“ a v souladu se zákonem o sociálně-právní ochraně dětí se nahrazuje termínem „orgány sociálně-právní ochrany dětí a dalšími orgány a osobami, které zajišťují výkon sociálně-právní ochrany dětí“. Pokud výše uvedené osoby zajišťují výkon sociálně-právní ochrany dětí za úplatu, uskutečňují plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně. [z důvodové zprávy k zákonu č. 302/2008 Sb., kterým se mění zákon o DPH]

³¹ Z důvodové zprávy k § 124 zákona č. 372/2011 Sb.:

6. Navrhované výkladové možnosti osvobození od daně

Vzhledem k tomu, že osvobození služeb souvisejících s ochranou dětí je pro členské státy povinné, je žádoucí dosáhnout požadovaného výsledku, což podle našeho názoru lze dvojím způsobem.

6.1. Nepřímý účinek čl. 132 odst. 1 písm. g) a h) Směrnice

První možností je co možná nejvíce přizpůsobit výklad stávajících ustanovení tak, aby bylo dosaženo výsledku odpovídajícího Směrnici.

§ 61 písm. b)

Jestliže jsou dětské jesle provozovány orgány sociálně - právní ochrany dětí (např. obecními a krajskými úřady, obcemi a kraji), jsou jejich služby osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, protože obě podmínky dotčeného ustanovení jsou splněny:

- službu poskytuje oprávněný subjekt a
- předmětná služba spočívá ve výchově a ochraně dětí.

§ 57 odst. 1 písm. g)

Jsou-li jeselské služby poskytovány nestátními neziskovými organizacemi, pokud je jednou z jejich stěžejních činností aktivita týkající se dětí a mládeže, a příspěvkovými organizacemi, jsou osvobozeny od daně, poněvadž jde o služby spočívající mimo jiné ve výchově dětí v rámci všeobecné péče o ně v době zaměstnání rodičů.

I když tento výklad neodpovídá přesně jazykovému znění obou paragrafů, z pohledu Směrnice je správný a domníváme se, že není *contra legem*.

6.2. Přímý účinek čl. 132 odst. 1 písm. h) Směrnice

Služby dětských jeslí jsou osvobozeny od daně, jsou-li poskytovány veřejnoprávními subjekty a dalšími osobami, jestliže tyto prokáží, že provozují dětské jesle za podmínek, jež jsou obvyklé u veřejnoprávních subjektů (např. objem poskytovaných služeb ve vztahu k výši úplaty).

7. Sazba daně

Provozování dětských jeslí patří do kódu klasifikace CZ – CPA 88.91.11 *Služby denní péče o děti, kromě služeb denní péče o děti se zdravotním postižením*, který se vztahuje na nepobytové sociální služby zahrnující poskytování denního přístřeší a základní výuku pro malé děti ve školkách a jiných denních dětských zařízeních.

Snížená sazba daně se podle přílohy č. 2 uplatní sice u služeb, které jsou zařazeny v kódu CZ – CPA 88.91, dle slovního popisu musí nicméně jít o služby spočívající v domácí péči o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany. Pojem *domácí*

V souladu s § 38 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, patří jesle mezi zvláštní dětská zdravotnická zařízení, která pečují o všestranný rozvoj dětí ve věku do 3 let. Zřizovatelem jeslí jsou převážně krajské úřady. Ministerstvo zdravotnictví nepovažuje za nezbytné, aby péče o všestranný rozvoj zdravých dětí do 3 let věku byla dále poskytována v režimu zdravotnického zařízení. Není důvod, aby zdravé děti, které nepotřebují zdravotní péči, pobývaly ve zdravotnickém zařízení. Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, upravuje vázanou živnost "péče o dítě do 3 let věku v denním režimu". Obsahem této živnosti je stejná činnost jako v jeslích, přičemž tato činnost není vykonávána ve zdravotnickém zařízení. Živnostenský zákon stanoví dostatečné podmínky pro výkon této činnosti z hlediska zajištění potřebné péče o děti, včetně požadavků na odbornou způsobilost osob poskytujících tuto péči.

péče se však v uvedených kódech (88.91) ani ve vysvětlivkách k nim nevyskytuje. Z textu přílohy tak není zřejmé, co měl zákonodárce, pokud použil tento pojem, který klasifikace v daném kontextu nezná, na myslí: zda péči o děti v jejich domácím prostředí nebo naopak péči poskytovanou doma u pečovatele, jak je obvyklé např. u minijeslí provozovaných fyzickou osobou. Předpokládáme nicméně, že vztahuje-li se pojem domácí péče i k péči o staré a nemocné občany, měl zákonodárce na myslí spíše péči o děti (a další vyjmenované osoby) **v jejich vlastním domácím prostředí**. Z toho vyplývá, že ve snížené sazbě je pouze hlídání dětí (88.91.13), pokud je poskytováno v jejich domově, ale nikoli služby denní péče o děti (88.91.11), je-li o ně pečováno mimo jejich vlastní domov. Posledně jmenovaná služba totiž nespočívá v domácí péči.

8. Závěr

Navrhujeme, aby se pro uplatnění osvobození u služeb dětských jeslí zvolila jedna z výše uvedených variant a vyhovělo se tak požadavkům evropského práva.

Rovněž navrhujeme, aby se při nejbližší příležitosti novelizoval § 61 písm. b) a uvedl do souladu se Směrnicí, a to zejména vypuštěním odkazu na zákon o sociálně právní ochraně dětí a upřesněním množiny subjektů oprávněných předmětné služby osvobozovat.

Stanovisko GFR:

K závěrům navrženým v bodu 6 příspěvku - Navrhované výkladové možnosti osvobození od daně

Dle názoru GFR se u jeslí tj. *zařízení poskytující péči o dítě do 3 let věku v denním režimu*, uplatní za určitých podmínek osvobození od daně dle § 57 odst. 1 písm. g) zákona o DPH, neboť svým obsahem pojem péče o děti v jeslích spadá pod pojem výchova dětí užívaný též v textu čl. 132 písm. i) směrnice o DPH. Podle ust. § 57 odst. 1 písm. g) cit. zákona je osvobození vázáno, kromě charakteru poskytovaných služeb - tj. výchovné, vzdělávací a volnočasové aktivity, též na právní formu subjektů, které tyto služby poskytují, tj. na příspěvkové organizace a nestátní neziskové organizace. Podle čl. 132 písm. i) je daná služba vázána též na okruh subjektů, které tyto služby poskytují a to veřejnoprávní subjekty a další subjekty, které dotčené členské státy uznávají za subjekty sociální povahy. Identifikovat okruh osob, které členský stát považuje za subjekt sociální povahy je omezení, které je plně v diskreční pravomoci členského státu, avšak v mezích vymezených judikaturou ESD (např. judikát č. C-498/03 Kingscrecht). Z uvedeného vyplývá, že vymezení subjektů směrnicí o DPH je širší, neboť veřejnoprávními subjekty jsou i další subjekty než příspěvkové organizace a nestátní neziskové organizace, na které se odkazuje § 57 odst. 1 písm. g).

Za dané situace má GFR za to, že je zde nutné akceptovat resp. aplikovat osvobození od DPH u jeslí provozovaných veřejnoprávními subjekty v tomto širším pojetí veřejnoprávního subjektu jak definuje Směrnice.

Osvobození podle ust. § 61 písm. b) zákona o DPH je vázáno též na charakter poskytnuté služby - tj. poskytnutí zboží a služeb úzce související s ochranou a výchovou dětí, a také na charakter subjektu, který uvedenou službu poskytuje - tj. orgány sociálně-právní ochrany dětí nebo osoby, které zajišťují výkon sociálně právní ochrany dětí dle zvláštního právního předpisu (např. zákon č. 359/1999 sb., o sociálně-právní ochraně dětí). V zákoně o sociálně-právní ochraně dětí jsou zmíněné subjekty vyjmenovány v § 4 odst. 2. Je ovšem na místě konstatovat, že takový okruh osob může být vymezen či doplněn i jiným právním předpisem než tím, který je uvedený v poznámce pod čarou k § 61 písm. b) zákona o DPH. Dle směrnice o DPH je okruh osob vymezen veřejnoprávními subjekty a nebo jinými subjekty, které dotčené členské státy považují za subjekty sociální povahy. Tedy též je v rámci úpravy osvobození od daně umožněna diskreční pravomoc čl. státu vymezit okruh osob, které čl. stát za osoby poskytující takové služby považuje. Ust. § 61 písm. b) zákona o DPH a čl. 132 odst. 1 písm. h) Směrnice o DPH věcně pokrývá oblast, která souvisí s ochranou dětí a mládeže. Hlavní charakter poskytnuté služby musí tedy být ochrana dětí a mládeže. Daný charakter poskytované služby nemůže být vedlejší a dle názoru GFŘ by měl být znám i prvek, vůči kterému ochrana dětí a mládeže působí. U služby péče o dítě v jeslích je diskutabilní, je-li nosným prvkem jejich ochrana vůči jasně definovanému nebezpečí, a proto je sporné podřazení pod ust. § 61 b) ZDPH.

Bez ohledu na toto lze nicméně pro závěr ohledně služby jeslí poskytované veřejnoprávními subjekty vyjít z výše uvedeného, tzn. že tato služba pod osvobozená plnění v ust. paragrafu 51 ZDPH každopádně spadá.

K závěru navrženému v bodu 7 příspěvku - Sazba daně

Souhlas s navrženým závěrem.